

[Voigt]

Vedrørende de fremsatte dagsordensforslag kan fremskridtspartiet ikke medvirke til, at Christiania nu skal bestå for evigt. Det betyder det nemlig, når man stemmer for socialdemokratiets dagsordenforslag. Vi kan – men det bliver jo ikke aktuelt – støtte CDs dagsordensforslag. Med den procedure, formanden følger, når der skal stemmes om dagsordensforslag, er det således, at det kun er regeringens forslag, der kommer til afstemning, mens de andre synspunkter ikke får lejlighed til at markere sig ved en afstemning. Men det er formanden, der bestemmer det, det er hans ret, uanset om man kan være uenig med ham i dette. Med hensyn til kommunisternes dagsordensforslag kan vi ikke støtte det, og det samme gælder kristeligt folkepartis dagsordensforslag.

Jeg står lidt uforstående over for, at ingen partier – ikke ret mange i hvert fald – har nævnt det dagsordensforslag, som jeg på fremskridtspartiets vegne har fremsat. Det må da efter min opfattelse være et dagsordensforslag, som alle kan tilslutte sig, for der står bare, at ulovlighederne omgående skal bringes til ophør. Det vil med andre ord sige, at hvis ikke man kan give tilslutning til dette dagsordensforslag, så accepterer man, også selv om Christiania nu skal bestå i evighed, at der fortsat er ulovligheder derude. Der var da ikke noget i vejen for, at man, selv om Christiania skulle bestå, da i hvert fald kunne bringe ulovlighederne til ophør.

Christophersen (V):

Jeg vil gerne starte med en bagatel, nemlig hr. Steen Folke og hans indlæg. Jeg forstod på tingets formand, at man ikke må kalde salen her for en manege, og det er jeg ganske enig med formanden i. Jeg synes, det er at værne tingets værdighed at sige, at noget sådant kan vi ikke have. Men forhåbentlig er det til gengæld tilladt at sige, at hr. Steen Folke af og til optræder, som om han befinder sig i en manege . . .

Formanden:

Nå, så er vi derhennead . . .

Christophersen (V):

. . . så er vi derhennead, ja, vel, jeg udtrykte kun, hr. formand, en forhåbning, men jeg

kan forstå, at den har jeg ikke grund til at have.

Jeg synes, at hr. Steen Folke beskæftigede sig med noget, som ikke vedkommer sagen, og jeg synes, at det var mærkeligt, at hr. Steen Folke ikke følte sig for god til at antyde, at venstre havde fået en anden ordfører med den begrundelse, at hr. Arne Christiansen måske havde nogle andre synspunkter end gruppen i øvrigt. Jeg kan bare her sige – og det går jeg ud fra at hr. Steen Folke godt ved – at vores ordfører er i udlandet i øjeblikket, han er på New Zealand, og derfor har jeg fået pålagt denne opgave.

Forsvarsministeren sagde, at min fortolkning af dagsordenen fra den 30. marts 1976 ikke er juridisk holdbar. Nej, det er klart, at hvis man vil opnå det, som forsvarsministeren og regeringen og socialdemokratiet nu ønsker, nemlig en udsættelse i 2–3 år, så kan man ikke bruge dagsordenen af den 30. marts 1976, men det var jo heller ikke det, der var meningen med den dagsorden. Hvis jeg må have lov at citere, hvad den daværende forsvarsminister, Orla Møller, sagde i sin anbefaling af dagsordenen – det står i Folketings Tidende 1976–77, sp. 7970: »... at det, der sker, er, at der nu bliver en mulighed for dels at være i overensstemmelse med en folketingsbeslutning, dels at der kan ske en rolig afvikling i overensstemmelse med det, der nu engang vil blive den normale retlige procedure omkring en sådan sag, og jeg tror nok, at alle parter uden undtagelse vil være tjent med en sådan ordning.«

Hvis forsvarsministeren læste, hvad der i øvrigt blev sagt både fra regeringens og fra socialdemokratiets side, om begrundelsen for dagsordenen af den 30. marts 1976, så vil han kunne se præcis, hvad jeg har sagt, nemlig at det var hensigten først og fremmest at skaffe tidsmæssig mulighed for en rolig og normal afvikling, således at man ikke var under pres af en bestemt dato. Det er det synspunkt, regeringen nu fraviger, for nu vil den socialdemokratiske regering noget helt andet, end den ville i 1976. Nu vil man give Christiania en frist på 2–2½–3 år, og det skal nok vise sig, at man til den tid kommer tilbage til folketinget med akkurat samme argumentation, som vi har hørt i dag.

Palle Simonsen (KF):